

Begrundelse

Line Barfod (EL):

I denne tid kan vi hver dag høre en ny historie om en arbejdsplads, der fyrer folk. Flere og flere familier oplever, at et medlem af familien eller en af dens venner bliver arbejdsløs.

I statistikken viser dette sig ved, at arbejdsløsheden fra februar 2002 til februar 2003 steg med over 10 pct., og arbejdsløsheden rammer bredt. Blandt bygningsarbejdere er arbejdsløsheden steget med knap 50 pct., hos it-folk er arbejdsløsheden steget med 43 pct., og hos akademikerne er arbejdsløsheden steget med 30 pct.

Flere og flere mennesker forhindres altså i at producere værdier og velfærd til glæde for os alle sammen. I stedet tvinges de til arbejdsløshed med heraf følgende fald i indkomsten og manglende mulighed for at udnytte deres evner og uddannelse på arbejdsmarkedet. Dette er en katastrofal situation, og desværre tyder intet på, at regeringen har tænkt sig at gøre noget for at skabe flere arbejdspladser. Tværtimod fører regeringens politik til øget arbejdsløshed.

Fyringerne i staten og de stramme økonomiske rammer for kommuner og amter fører til mindre velfærd for befolkningen og øget arbejdsløshed, og skattelettelser til de velhavende fører til øget import og mindre forbrug af varer, der produceres i Danmark.

Regeringens løsning på dette problem har indtil nu været at øge arbejdsstyrken. De syge skal arbejde, de ældre skal blive på arbejdsmarkedet i længere tid, de unge skal gøre deres uddannelse hurtigere færdig, og vi skal alle sammen arbejde hurtigere og i længere tid. Dette skaber imidlertid ikke én eneste ny arbejdsplads, tværtimod øger det antallet af arbejdssøgende arbejdsløse, så konkurrencen om at få arbejde øges til fordel for arbejdsgiverne.

I Enhedslisten håber vi, at debatten i dag vil vise, at der i Folketinget er et flertal for en politik, som reelt kan øge beskæftigelsen ved at skabe flere ordentlige arbejdspladser.

Kl. 10.25

Besvarelse

Finansministeren (Thor Pedersen):

Der skal ikke herske tvivl om, at for regeringen er det afgørende vigtigt, at vi altid sikrer, at vi har den bedst mulige udvikling i beskæftigelsen. Det er vel et fælles ønske, vi deler med alle

Folketingets partier, og det er vel også et fælles ønske, at vi har den lavest mulige ledighed.

Jeg vil gerne slå fast, at uanset hvad tallet er for den aktuelle ledighed, om den er større eller mindre, er det jo sådan, at for hver eneste, der er ledig og gerne vil i arbejde, men ikke kan komme det, er det et problem. Hver eneste ledig er en ledig for meget.

Vi har oplevet et globalt konjunkturtilbage-slag, og det berører alle landene og aktuelt også Danmark, hvor vi gennem de seneste 2 år har kunnet mærke den internationale afmatning, som betyder en svagere beskæftigelsesudvikling og en vis opgang i ledigheden i Danmark. Men jeg er nødt til at sige, at på trods af denne konjunktursituation er dansk økonomi fortsat robust. Der er overskud på betalingsbalancen og de offentlige finanser, og den afdæmpning, vi har set i Danmark, er mindre end i de lande, vi normalt sammenligner os med.

Selv om ledigheden f.eks. er steget, er stigningen lav i forhold den stigning, vi har set i andre lande. Væksten i Danmark er nemlig ikke gået i stå, og den understøttes bl.a. af det historisk lave rente niveau, af regeringens nye boligpolitiske initiativer og også af den effekt, der ligger i en større sikkerhed om forløbet af konflikten i Irak.

I andre lande, hvor husholdningerne har gældsats sig i betydeligt omfang i de senere år, er der en risiko for, at opsparing øges, og at privatforbruget i disse lande dermed sættes ned. Men det er ikke tilfældet i Danmark, hvor husholdningerne ikke er gældsats i væsentligt omfang, og hvor opsparingen allerede er høj.

Renteniveauet målt ved diskontoen er på det laveste niveau i 70 år. Ud over virkningerne af den lave rente vil de konverteringer og den refinansiering af rentetilpasningsloven, der er sket i årets første del, øge husholdningernes disponible indkomster med ca. 3,5 mia. kr., og virkningen af dette vil selv på kort sigt vise sig at være øget beskæftigelse.

Hvad angår regeringens boligpolitiske initiativer, hvor byggeriet øges med op mod 17.000 nye boliger de næste 5 år, er der også en positiv effekt i 2003, og denne effekt vil selvfølgelig øges i takt med, at påbegyndelserne omsætter sig i den endelige byggeaktivitet.

I 2002 var i gennemsnit 2.736.000 personer i beskæftigelse. Det var 14.000 færre end i 2001, men 2.000 flere end i 2000, og på trods af faldet i beskæftigelsen var ledighedsgennemsnittet uændret fra 2001 til 2002, i alt 145.000 personer. Hvis vi tager de aktuelle tal fra Danmarks Stati-